

Έχουμε χάσει το μέτρο...

Συντάχθηκε απο τον/την Τσολακίδης Παναγιώτης - Tsolakidis Panagiotis

Τρίτη, 27 Ιανουάριος 2009 15:10 - Τελευταία Ενημέρωση Παρασκευή, 27 Μάρτιος 2009 13:24

Στην πατριδα του μέτρου , φοβουμαι εχουμε χάσει το μετρο..

Δεν θα στηρίξω καμμία κυβερνητικη πολιτικη [διαχρονικα]

Αλλά,

Οταν οι προνομιουχοι υπαλληλοι της ΔΕΗ κατεβαζουν τους διακοπτες,,

Οταν οι μαθητες καταλαμβανουν για το φυλλου πηδημα τα σχολεια..

Οταν οι ταξιτζήδες [τα χαλια των οποιων μολις πριν λιγες μερες ειδαμε] κλεινουν τους δρομους για αυξηση κομιστρου..

Οταν οι μεγαλοδημοσιογράφοι [ως η Δρ κ.Παναγιωταρεα..] και σε βαρος των αχθοφόρων του κλάδου τους και οι προνομιούχοι υπαλληλοι των Τραπεζων πετυχαινουν υπερ αυτων εξαιρέσεις απο τον ασφαλιστικό νομο..

Οταν , Οταν , Οταν.....

Οταν οσοι εχουν μια δύναμη οπως τωρα οι αγροτες , δημιουργουν με τις καταλήψεις των δρομων οικονομικο έμφραγμα στον κοσμο και την όποια ακομη οικονομία...

Σε λίγο θα δούμε και καποια ΜΑΤ να κλεινουν με τις αυρες τους δρομους και [γιατι όχι ;] αυριο και κάποιους ΕΠΟΠ[για τους μη γνωριζοντες ειναι οι "επαγγελματίες" στρατιώτες] να κλεινουν τους δρομους με τεθωρακισμενα για αυξηση του μισθου τους.....

Έχουμε χάσει το μέτρο...

Συντάχθηκε απο τον/την Τσολακίδης Παναγιώτης - Tsolakidis Panagiotis

Τρίτη, 27 Ιανουάριος 2009 15:10 - Τελευταία Ενημέρωση Παρασκευή, 27 Μάρτιος 2009 13:24

Και όλα αυτά με τη στηριξη της εκαστοτε αντιπολίτευσης [είναι καταπληκτικο το σκίτσο του Πετρουλακη που επισυναπτω] η οποία βέβαια δεκαρα δεν δίνει για τους αγρότες αλλά θελει τον κουρβανα της εξουσιας για τον λουφε [και οταν θα γίνει εξουσια θα κανει τα ιδια...]

Στην πατριδα του μετρου ξεχασαμε το μετρο...

Δεν ειδα καμμία αγανακτηση για τις παραβιάσεις του εναεριου και θαλασσίου χωρου απο τους Τουρκους, για την αθλιότητα των κυβερνησεων μας και της Κυπρου για τον ενδοτισμο στους Τουρκους και τέλος ηταν πολυ αναιμικες οι αντιδρασεις για τη σφαγη του Παλαιστινιακου Λαου απο τους ιμπεριαλιστες.

Λυπάμαι αλλά επειδη θεωρω το ΚΚΕ αυτη τη στιγμη το πιο σοβαρο κομμα θα ζητησω να μην κλεινει το ματι στους αγροτες γιατι έτσι δεν πεφτουν ουτε οι Βρυξελλες , ουτε φυσικα οι ελληνικες κυβερνησεις

Οι οποιοι συνδικαλιστικοι αγωνες δεν γινονται με εκβιασμους και κυριως με την ταλαιπωρια του Λαου και το οικονομικο έμφραγμα το οποιο εμεις παλι θα πληρώσουμε..

Εχω ζήσει πολυ στην επαρχία και εχω δει πραγματικα καταβασανισμενους αγροτες να μαζευουν με πολυ κοπο τα καπνα και να ερχεται ο αθλιος μεσαζων να τους πινει το αιμα και δεν ειχα δει τοτε καμιά αντιδραση.Τωρα δεν ειναι -πιστευω -έτσι οι καταστασεις και σε καθε περιπτωση ας μας δειξουν αυτοι οι "καταληψεις των δρομων" το ποθεν εσχες και το εισοδημα τους...

Δημητρης Αλευρομάγειρος

<http://www.antibaro.gr/articles/current/0109-metro.html>

Έχουμε χάσει το μέτρο...

Συντάχθηκε απο τον/την Τσολακίδης Παναγιώτης - Tsolakidis Panagiotis

Τρίτη, 27 Ιανουάριος 2009 15:10 - Τελευταία Ενημέρωση Παρασκευή, 27 Μάρτιος 2009 13:24

Μόνο αναληθή δε μπορούν να χαρακτηριστούν αυτά που ο κος Δ.Α. στον άνωθεν άρθρο υποστηρίζει... Έχουμε φτάσει στο σημείο να επιζητούμε τη λύτρωση σε μέρη, αντιλήψεις και ήθη των οποίων η σκέψη και μόνο διέυθειρε, πολλώ δε η πράξη. Αλλά και πάλι, τι άλλο μπορούμε να κάνουμε...; Η επικρατούσα αντίληψη είναι: "**ο σωσον εαυτω σωθειτω**", ακόμα και αν επί πτωμάτων πρέπει να πατήσεις, ή "

ο καθένας για την πάρτη του

", που πάντα έτσι γινόταν επι της γης αλλά τουλάχιστον υπήρχε μία διαχωριστική γραμμή, ένας νοητός άξονας που δεν "επέτρεπε" -σπανίως μονάχα, τους πολλούς να το υπερβούν / ξεπεράσουν. Πλέον, η ανηθικότητα ή ο μηδενισμός της ηθικής αποτελούν ένα κοινωνικό γίνεσθαι... Το μέτρο, που με τόσο κόπο φιλοσόφησαν οι πρόγονοι, των οποίων μόνο απόγονοι δε θα' πρεπε να θεωρούμαστε πλέον, έχει καταρριφθεί. Άλλωστε, όποιος προσπαθεί να κρατήσει ένα μέτρο μπορεί να θεωρηθεί συντηρητικός, συχνά δε, οπισθοδρομικός...

Τα βάσανα ποτέ δε θα τελειώσουν, οι δυσκολίες ποτέ δε θα πάψουν, οι πόλεμοι ποτέ δε θα σταματήσουν, ειρήνη καθολική ποτέ δε θα υπάρξει ... όσο υπάρχει ο άνθρωπος πάνω στη γη. Αλίμονο! Δε μισώ τον άνθρωπο. Τον ξέρω όμως! Όπως ξέρω ότι ο καθένας μας κυριεύεται από πάθη και αδυναμίες, όπως και αν το δούμε. Ξέρω ότι ο καθένας είναι διαφορετικός και έχει διαφορετικές επιθυμίες, απόψεις, ερεθίσματα, έρωτες, απογοητεύσεις.

Κύριοι, μήπως ήρθε ο καιρός να βάλουμε μία τάξη ...στην αταξία; (Όχι! Μη παρεξηγηθώ! Δε μιλάμε για Αστυνομούς και αστυφύλακες, στρατιώτες ή στρατηγούς) Μήπως να κοιταχτούμε, μέσα μας και επιτέλους να αναλογισθούμε τις ευθύνες που βαρύνουν το καθένα μας; Πρώτα όλοι στους εαυτούς μας και έπειτα στα παιδιά μας -όσο είναι δυνατό... Και κοιτάχτε, παρακαλώ!, να μη χάσουμε άλλο το μέτρο! Όχι άλλη ισοπέδωση!

